

begået kriminalitet, så skal man naturligvis dømmes herfor og straffes.

Vi har haft adskillige samråd og stillet en lang række spørgsmål, og bortset fra et intermezzo, hvor udenrigsministeren under samrådet i januar oplyste, at USA opfattede fangerne på Guantánamobasen som krigsfanger, en udtalelse, udenrigsministeren efterfølgende trak tilbage, har indtrykket været, at udenrigsministeren og regeringen ikke prioriterede, om USA overholdt de internationalt fastsatte regler for behandling af krigsfanger.

For SF er det vigtigt, at de enkelte lande holder fast i, at alle er ansvarlige for at overholde de internationale regler. Hvis først respekten for de internationalt fastsatte konventioner mistes, så mister vi muligheden for at få en mere moderne tænkning sat igennem, der løser konflikter via retsregler og ikke via magtdemonstrationer.

Derfor er det en bedrøvelig affære at opleve, at udenrigsministeren tager så afslappet på det forhold, at USA har indført et nyt begreb, nemlig illegale kombattanter. Vi har i SF forståelse for, at regeringen har ønsket at holde fangens identitet skjult, men vi har ikke forståelse for, at regeringen holdt lav profil, når det drejer sig om de legale fanger. Det er jo hovedproblemet.

Der har været udsagn fra USA om, at det er helt klart, at man kan definere, hvem der er krigsfanger, og via modsætnings slutninger komme frem til, hvem der ikke er. Problemet er, at USA ikke har nærlæst og ikke anvender den 3. Genèvekonvention, hvor det jo klart fremgår, hvordan man adskiller krigsfanger fra andre.

Vi har fået en række henvendelser i Retsudvalget fra Dansk Røde Kors, fra Europarådet osv., og de beskriver klart retstilstanden, når man skal finde ud af, hvem der er krigsfange, og hvem der ikke er, nemlig nedsættelse af en uafhængig domstol, et slags tribunal, der tager stilling hertil.

I hele dette forløb har Danmark bare set til uden at holde fast i, at vi skal have styr på brugen af krigens love. Hvis vi i det her forløb har opdaget, at der er fortolkningsproblemer, implementeringsproblemer, så mener jeg, at den danske regering skal komme med et aktivt bud til løsning af fremtidens problemer, men behandle de fanger, der er der nu, efter de hidtidige regler. Og fremtidens problemer skal løses i sammenhæng med de internationale øvrige arrangementer, man har, hvor Harvard-universitetets første konference var et godt bud.

Vi vil jo alle sammen undgå, at vi får terrorisme. Og vi vil alle sammen gerne slippe for, at krigen mod terrorisme bliver forværret. Men forudsætningen for, at vi kan gøre det, er, at vi holder fast i verdenssamfundets indgåede internationale retskonventioner. Vi skal holde fast i, at alle lande skal respektere den internationale retsorden, både slyngelstater og supermagter. Ellers kan vi jo ikke komme efter slyngelstaterne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Da den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede i dag, har jeg fået opgaven.

Jeg tror, alle er enige om, at retsstaten er fundamentet for hvert eneste menneskes frihed og sikkerhed. Det er den samme idé, der går igen, når vi siden Anden Verdenskrig fælles i den vestlige verden har forsøgt at bygge det internationale retssamfund op, fordi vi er klar over, at det skal til, for at vi kan nyde den beskyttelse af freden og af befolkningerne og af menneskerettighederne, som et internationalt retssamfund kan give os. Og det sker jo gennem konventioner og regler.

Kl. 20.25

Men for at det kan virke, skal der jo være institutioner, der har fået myndighed til at håndhæve konventionerne og reglerne. Det er jo det, vi har svært ved at skabe basis for. Det tager tid, og vi har brugt mange kræfter både fra dansk side og fra andre landes side i årenes løb. Når vi gerne vil arbejde for det – og det vil Det Radikale Venstre fortsat og med forøget styrke – så er det, fordi alternativet er, at den stærkestes magt så også er den, der skaber retten. Det er ikke demokratisk, det er ikke betryggende, og det er i realiteten heller ikke en beskyttelse, som en retsstat skulle være.

Der er ingen tvivl om, at tiderne forandrer sig, vilkårene forandrer sig, der sker nye ting. Terrorismen, som vi har set den i forbindelse med den 11. september 2001, og som vi har set den i andre situationer, skal bekæmpes med alle kræfter af det internationale samarbejde og samfund.

Jeg har noteret mig, at regeringen nøje har fulgt den sag, der er anledning til forespørgslen her i dag, og jeg har selvfølgelig også forståelse for, at en regering må følge diplomatiske linjer